

COGNOMS / APELLIDOS: _____

NOM / NOMBRE: _____

DNI o PASSAPORT / DNI o PASAPORTE: _____

Núm. EXPEDIENT / Nº EXPEDIENTE: _____

LLOC D'EXAMEN / LUGAR DE EXAMEN: **EOI** _____

PROVA PER A L'OBTENCIÓ DEL / PRUEBA PARA LA OBTENCIÓN DEL

CERTIFICAT DE NIVELL AVANÇAT – IDIOMA VALENCIÀ
CERTIFICADO DE NIVEL AVANZADO – IDIOMA VALENCIANO

DELS ENSENYAMENTS OFICIALS D'IDIOMES / DE LAS ENSEÑANZAS OFICIALES DE IDIOMAS

1. PROVA DE COMPRESIÓ ESCRITA

PUNTUACIÓ/PUNTUACIÓN TOTAL: 40

60% = 24 50% = 20

DURADA/
DURACIÓN:

70 min.

NOTA: _____

APTE / APTO

NO APTE/NO APTO CONDICIONAL

NO APTE / NO APTO

Corrector/a

EXERCICI 1

Llegiu atentament aquests fragments de l'entrevista a Tristram Stuart i relacioneu el número de la resposta de l'entrevistat amb la lletra de la pregunta de l'entrevistador en la graella de l'exercici 1 del full de respostes.

Tingueu en compte que hi ha preguntes que no es corresponen amb cap resposta. La resposta núm. 0 és un exemple. No escrivieu en les zones ombrrejades de la graella de respostes.

El malbaratament alimentari global

ENTREVISTA A TRISTRAM STUART

RESPOSTES

[...]

EXEMPLE

0. _____

Tot comença quan anem a comprar. Fes una llista del que necessites, i utilitza la llista com un escut que et protegisca de les tècniques de màrqueting que utilitzen els comerços d'alimentació, que volen que compres més del que necessites. Menja el que compres i compra el que necessites!

[...]

1. _____

Acceptem que la gent siga diferent en grandària i forma, però quan anem al supermercat esperem que tot siga idèntic. El problema és dels supermercats. Hem d'anar-hi i dir-los: "Per què les teues tomaques semblen iguals? On són les altres? Les has tirades? Jo en vull comprar ". Pensem que les grans companyies no estan sota control de ningú ni de res, però en realitat ells produeixen fruita per a nosaltres. I si els demanem que canvien, canviaran.

[...]

2. _____

Es tractaria, per descomptat, d'una idea absurda. No parle d'enviar les restes a cap lloc. La clau és no produir més del necessari i a més malbaratar-ho. No obstant això, és evident que malgastar menjar és l'equivalent de treure menjar de les boques dels pobres a escala global.

[...]

3. _____

Per descomptat, n'és característic. Vaig passar una temporada amb l'ètnia uigur al nord-oest de la Xina. Un dia estava menjant en un restaurant de carretera. Quan vaig retirar el bol d'arròs que ja havia acabat, el xef em va assenyalar els tres grans que quedaven al fons del recipient i em va ordenar: "Neteja!". Els uigurs creuen que malbaratar menjar és un insult al cuiner, a l'agricultor i en última instància un insult a Al·là

[...]

4. _____

Sí, i ho puc demostrar, perquè vaig donar menjar a 5.000 persones a Londres, que si no s'haguera utilitzat així, hauria acabat a la brossa. Vaig calcular que si haguera estat capaç de recollir tot el menjar malgastat a Gran Bretanya aquell dia, hauria tingut prou per oferir un dinar a 60 milions de persones, és a dir, a tot el país, i encara m'haurien sobrat algunes restes per al sopar!

[...]

5. _____

Si qualsevol comerç d'alimentació acaba tenint excedent de productes que caducaran, haurien de donar-los perquè la gent pugui consumir-los, abans que llançar-los a les escombraries. I és hora ja que nosaltres, els consumidors, exigim als comerços d'alimentació que donen els seus excedents en comptes de llençar-los a les escombraries.

[...]

6. _____

Les prediccions apunten que el 2050 serem 9.000 milions de persones al planeta i tothom està molt preocupat per com alimentarem tota aquesta gent. Però els estudis demostren que produïm més del doble del que de veritat necessitem per a menjar. Si evitem el malbaratament i som eficients en la producció alimentària, en tenim prou per a menjar sense explotar més recursos naturals. El món té tot el menjar que necessita per a viure, només necessitem usar-lo amb més cura.

[...]

7. _____

Als 15 anys, quan em vaig comprar un parell de porcs, vaig voler alimentar-los amb les deixalles de menjar, els supermercats es negaven a donar-me-les. No volien que ningú sabera què estaven fent. Aleshores em vaig adonar del que es perd en tots els nivells de la cadena alimentària, granges, botigues, restaurants i consumidors.

[...]

8. _____

La idea original de les dates va ser la de protegir el consumidor. Va ser una bona idea, però ara les hi posen per protegir les companyies de possibles denúncies i és una manera d'animar a malbaratar aliments que són totalment comestibles.

<http://www.intermonoxfam.org/ca/editorial/entrevista/es-desaprofita-mes-menjar-en-mon-del-que-podrien-consumir-totes-persones-famole> (Adaptació)

http://sociedad.elpais.com/sociedad/2011/10/12/actualidad/1318370405_850215.html
(Adaptació)

EXERCICI 2

Llegiu amb atenció el text següent. Després, marqueu amb una creu la casella V (veritable) o F (fals) de cadascun dels enunciats de la graella del full de respostes, d'acord amb el contingut del text. No escriqueu en les zones ombrejades de la graella. El primer enunciat (0) és un exemple.

ÖTZI, L'HOME DEL GEL

Un cadàver amb ferides d'arma blanca, de fet, encara en tenia una clavada a l'espatlla que li havia perforat del pulmó. A la roba i al ganivet que portava també hi havia restes de sang, però les anàlisis d'ADN van revelar que era sang pertanyent almenys a dues persones més. Quasi amb tota seguretat hi va haver una lluita i l'home va morir a conseqüència de les ferides. Però dos detalls fan d'aquest un cas diferent a la resta.

El cadàver es va trobar, congelat, a 3250 metres d'altitud i la policia no va obrir cap investigació per esclarir els fets. La causa era la data probable de la mort. L'home havia expirat fa uns... 5300 anys!!

El 1991 una parella d'excursionistes van topar amb una troballa inesperada. Entre el gel mig fos d'un indret dels Alps austríacs sobresortien unes restes humanes congelades. Les autoritats van fer portar les restes a Innsbruck. Una feina rutinària, perquè cada any desapareix algun alpinista en caure en esquerdes de les glaceres de la zona.

Però la història va canviar quan un arqueòleg de la Universitat va determinar que aquell cadàver pertanyia a un home del neolític. Era molt més antic que les mòmies egípcies!

Com que la zona on va aparèixer són els Alps d'Ötztal doncs el van batejar amb el nom d'"Ötzi".

I des d'aleshores s'han aplicat els mètodes dels CSI per saber coses com ara qui era Ötzi, d'on venia, quan va morir i per què va acabar els seus dies en un indret tan inhòspit com aquell. Després de tot, aquesta era una gran oportunitat per a saber coses de la vida dels humans al neolític.

Ötzi no era un home gaire alt segons els nostres paràmetres. Feia un metre i 59 centímetres i tenia 46 anys. Tenia algunes costelles i un braç trencats, però que ja havien curat. També patia d'artritis. El seu ADN indica que el seu origen era al nord d'Europa.

L'anàlisi de l'única ungla que es va trobar mostrava unes marques anomenades "línies de Beau", que apareixen quan les ungles deixen de créixer per causa d'una malaltia. Per tant, Ötzi havia estat malalt en tres ocasions durant els darrers sis mesos de la seua vida. També es van trobar restes de cucs. Un paràsit intestinal que li devia provocar diarrees o disenteria, encara que no es pot precisar si va ser greu o no.

L'anàlisi dels budells va mostrar quins havien sigut els darrers àpats que va fer. Unes farinetes fetes amb un blat primitiu, fruites del bosc, carn de cérvol i cabra alpina i... molses!

Això va ser una sorpresa ja que les molses no acostumen a formar part de les dietes dels humans. Ara bé, sí que es feien servir per embolicar menjar, de manera que potser va empassar-se part del "paquet" amb què guardava les provisions.

Altres estris que portava també van ser interessants: una gorra de pell d'ós, unes sabates fetes amb pell trenada i amb una capa aïllant feta d'herba, un ganivet amb punta de sílex i mànec de fusta, un carcaix amb fletxes (la majoria sense punta), una bossa amb eines per a fer foc... I una destal amb el mànec de coure! Això era molt poc freqüent i sembla indicar que devia ser un personatge important.

La pregunta sobre quan va morir es va poder respondre per restes de pol·len d'un arbust (*Ostrya carpinifolia*) que es van trobar també als budells. El pol·len es degrada de seguida, de manera que el degué ingerir molt poc abans de la seua mort. Potser era a l'aigua que va beure. El cas és que això va indicar que la mort es va produir a la fi de la primavera o a l'entrada de l'estiu.

Potser era un xaman que va ser expulsat de la seua tribu, o potser un comerciant que creuava els Alps i va ser assaltat per lladres, o potser...

I és que hem après moltes coses d'Ötzi, però moltes altres mai no les sabrem.

<http://centpeus.blogspot.com/2006/09/tzi.html> (Adaptació)

EXERCICI 3

Després de llegir el text següent atentament, decidiu quina opció (a, b o c) és la correcta per a l'enunciat de cada pregunta i escriviu la lletra en la graella de respostes. La primera pregunta (0) és un exemple. No escriqueu en la zona ombrejada de la graella de respostes.

BANC DEL TEMPS

QUÈ ÉS?

El Banc del Temps és un projecte que ajuda a resoldre els problemes de la vida quotidiana i que utilitza com a instrument l'intercanvi d'habilitats i de temps.

Busca trencar l'aïllament i la soledat que produeix la vida en les grans ciutats amb la creació d'un espai per a compartir, acostar

les persones i desenvolupar en la pràctica valors de cooperació i solidaritat. Aquest acostament possibilitarà fomentar els contactes interpersonals i, en conseqüència, el naixement de vincles d'amistat i col·laboració.

Els intercanvis no són recíprocs sinó multilaterals, és a dir, no cal que qui realitze l'activitat haja de tornar-la a la mateixa persona.

L'efectivitat d'un banc del temps per a connectar la gent està provada. Tots necessitem rebre alguna cosa i ens sentim útils quan també oferim alguna cosa als altres. Quan moltes persones s'uneixen per oferir i rebre el seu temps, es generen nombroses activitats i recursos de què es pot beneficiar la comunitat en general.

FUNCIONAMENT

Els socis són els responsables de donar el servei ofert amb garanties d'èxit. El banc només serveix com a forma de contacte entre els socis i com a possible mediador de conflictes, però mai com a responsable de la qualitat dels serveis oferits. La responsabilitat en els intercanvis que es duen a terme és únicament de les persones que hi estan implicades.

El soci es compromet a acceptar la mediació del Banc de Temps en els conflictes que puguen sorgir i que no haja pogut solucionar directament amb l'altre soci. En aquest cas, el banc analitzarà el conflicte i recomanarà una solució, la qual serà definitiva sense possibilitat de recurs.

El soci es compromet a acceptar les normes del Banc del Temps i el fet de no complir-les pot suposar una suspensió o expulsió del sistema.

COMPTABILITZACIÓ DEL TEMPS

Cada soci és responsable del seu compte de temps i podrà administrar-lo com vulga sempre que tinga en compte els aspectes següents:

- Quan algú se'n fa soci, el Banc li dóna un crèdit de 10 hores perquè comence a sol·licitar serveis.
- El nombre d'hores que dóna i que rep ha d'estar compensat. Si es desajusten, la secretaria l'informarà de la situació per tal de corregir-la.
- Es poden fer hores solidàries que es donen al banc per a realitzar serveis determinats o fer préstecs a altres socis.

Cada soci ha de ser titular d'un compte del temps que pot consultar en Internet o a través de la secretaria. Disposa d'un talonari personal que ha d'utilitzar en el moment de "pagar" el servei a un altre soci i informar la secretaria dels temps consumit i de la qualitat de l'intercanvi realitzat.

La unitat d'intercanvi és l'hora, independentment del servei que s'ofereix o es demana. Si el temps del servei és menor de 60 minuts, s'ha d'ajustar al valor de mitja hora. El valor del servei és el temps que es tarda a fer-lo (inclou els trasllats fins al lloc on s'ha de realitzar).

NORMES

Per utilitzar els serveis del banc és necessari ser-ne soci i disposar del talonari de temps.

A l'hora d'oferir o demanar un servei a la secretaria cal donar-ne tota la informació possible: durada, materials, horaris disponibles (o necessaris), descripció de l'activitat que es presta o se sol·licita, etc.

El receptor del servei es compromet a pagar amb el talonari pel temps estipulat una vegada que haja conclòs el servei.

Cal informar la secretaria del servei realitzat perquè actualitze els comptes de temps dels implicats com més prompte millor i sempre abans que haja transcorregut una setmana des que es va realitzar el servei.

COM INSCRIURE-S'HI

S'hi poden inscriure totes les persones majors d'edat que visquen al municipi de Paterna. Els menors que tinguen més de 16 anys poden fer-ho amb l'autorització dels seus pares.

La inscripció ha de fer-se personalment, mitjançant una entrevista al centre social del barri a què pertanya. En les entrevistes s'arrepleguen les dades personals de la persona interessada, es revisen les normes i s'estableixen els primers anuncis d'oferta i de demanda.

Per a l'entrevista s'ha de demanar cita en:

<http://www.paterna.es/ca/serveis/participacio-ciutadana/banc-del-temps.html> (Adaptació)